

Nr 875

Av herr **Regnéll m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 90, med förslag till lag om ändrad lydelse av 35 § 2 och 4 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

I proposition nr 90 angående nya bestämmelser för beskattning av vinst vid försäljning av aktier och likartade tillgångar föreslås att skattskyldig, när realisationsvinst beräknats efter schablonmetod, skall ha rätt till ett schablonmässigt avdrag med 500 kronor.

Att ett sådant avdrag införes är synnerligen välmotiverat. Det befriar den skattskyldige och taxeringsmyndigheterna från en krånglig uträkning, som annars hade blivit nödvändig vid sådana obetydliga försäljningar ur äldre aktieinnehav som till och från aktualiseras av nyteckningar och fondemissioner. Schablonavdraget eliminerar också — inom den begränsade ramen av försäljningar inom ett och samma beskattningsår intill ett belopp av 5 000 kronor — den i schablonbeskattningen liggande risken för beskattning av vinst, som faktiskt inte uppstått för den skattskyldige.

Att rätt till schablonavdrag införes är alltså välbefogat. Orimligt ter det sig däremot att avdragsrätten föreslås reducerad till hälften för gifta skattskyldiga i jämförelse med ensamstående. Någon anledning att konstruera den här föreslagna avdragsrätten annorlunda än de redan gällande schablonavdragen föreligger inte. Frigränsen för kapitalinkomst är ju för ensamstående 400, för makar 800. På samma sätt är avdragsrätten för schablonberäknad avgift för obligatorisk sjukförsäkring 150 för ensamstående, för makar tillsammans två gånger detta belopp.

Inte minst när man beaktar kvinnornas ökande yrkesverksamhet och därav följande större ekonomiska självständighet ter det sig märkligt att inte medgiva parterna i ett äktenskap samma avdragsrätt som gäller för ensamstående. Det rimliga måste vara att — liksom i de nämnda parallellfallen — tillerkänna vardera maken rätt till avdrag, varvid eventuellt outnyttjat avdrag i ena makens deklaration skall kunna tillgodoräknas andra maken.

Vi hemställer därför,

att riksdagen måtte antaga den i propositionen föreslagna bestämmelsen om rätt till schablonavdrag med följande formulering:

Avyttrar skattskyldig — — — med 500 kronor. Har den skattskyldige under beskattningsåret varit gift och levttill-

sammans med andra maken, får nu avsett avdrag för dem båda gemensamt åtnjutas med 1 000 kronor. I intet fall — — — enligt detta stycke.

Stockholm den 13 april 1966

C. G. Regnéll (h)

Sten Sjöholm (fp)

Bertil Rubin (mbs)